

Barbara Burchard

Niedźwiedź, pow. Miechów

Informator Archeologiczny : badania 7, 31-32

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na kulminacji wyniesienia założono dwa wykopy: wykop I o wymiarach 10 x 15 m, oraz wykop II o wymiarach 10 x 10 m.

Na terenie wykopu I, pod warstwą ornej ziemi, na głębokości 25 cm od powierzchni odsłonięto zarysy 12 jam / przebadano 8 z nich/ oraz przypuszczalnie pozostałości naziemnej budowli mieszkalnej. Wypełnisko jej stanowiła spalenizna z dużą ilością drobnych i dużych fragmentów polepy, z których znaczna część posiadała odciski gałęzi i dranie. W obrębie domniemanego domostwa odkryto prostokątną konstrukcję kamienną - zapewne palenisko. Z powodu braku czasu, eksploracji omawianego obiektu nie dokończono. W części już przebadanej znaleziono liczne ułamki ceramiki kultury pucharów lejkowatych oraz dużo kościane i fragment przepalonego toporka kamiennego.

Z ośmiu przebadanych jam, sześć należało do kultury pucharów lejkowatych, pozostałe dwie oprócz ułamków naczyń wymienionej kultury, znajdujących się tu na złożu wtórnym, zawierały również ceramikę średniowieczną. Z jam neolitycznych na szczególną uwagę zasługuje jama 1 i 6. Jama 1, której odkryto tylko fragment w południowo-zachodnim narożniku wykopu, była półziemianką z wyraźnie wyodrębniającym się klepiskiem. Natomiast jamę 6 interpretować można jako piwniczkę, nakrytą przypuszczalnie daszkiem z gałęzi, jak zdają się o tym świadczyć dość liczne grudki polepy, w tym niektóre z odciskami gałązek. We wnętrzu jamy - oprócz licznych ułamków naczyń znaleziono także całe naczynie, małą czareczkę oraz znaczny fragment dużego naczynia zasobowego. Pozostałe jamy pełniły zapewne również funkcje gospodarcze. Oprócz ceramiki znaleziono w nich także fragmenty płytek kamiennych, służących do polerowania narzędzi.

Wykop II założono w odległości 15 m na południe od wykopu I. Nie natrafiono w nim na żadne obiekty kultury pucharów lejkowatych: bezpośrednio pod warstwą ornej ziemi wystąpił żółty piasek, w którym jedynie na głębokości 25-50 cm, od powierzchni znaleziono dość liczne ułamki naczyń wymienionej kultury, fragment kamiennego toporka oraz płytkę kamienną. Teren ten stanowił więc już południowe peryferie osady.

Osadę datować można na młodszą, lubońską fazę wschodniej grupy kultury pucharów lejkowatych.

Badania będą kontynuowane.

NADOLE, pow. Wejherowo

patrz

okres halszacki

NIEDŹWIEDŹ, pow. Miechów

Zakład Archeologii Małopolski
Instytutu Historii Kultury Mate-
rialnej PAN
w Krakowie

Badania prowadziła mgr Barbara Burchard,
Finansował IHKM PAN, Piąty sezon badań.

Osada kultury pucharów lejkowatych,
ślady osadnictwa wczesnobrązowego
i kultury trzcinieckiej.

Stanowisko znajduje się na wzniesieniu, charakterystycznym dla tzw. Małopolskich Wyżyn Lessowych, położonym na prawym brzegu doliny Szreniawy.

Badania skoncentrowane były we wschodniej części stanowiska i miały na celu określenie wschodniego i południowo-wschodniego krańca osady. Przeprowadzono kilka rowów sondazowych o łącznej długości 275 m i powierzchni ok. 8 arów.

Rowy sondazowe sięgające na odległość 100 m w kierunku południowym i 80 m w kierunku wschodnim od skupienia jam kultury pucharów lejkowatych nie ujawniły występowania obiektów tej kultury i pozwoliły ustalić, że w tej części stanowiska obiekty kultury pucharów lejkowatych występują na kulminacji wzniesienia i częściowo na stoku północnym, nie objęte osadnictwem były łagodny stok południowy i dalsze wschodnie partie wzniesienia. W kierunku wschodnim stwierdzono natomiast nieznaczne obiekty wczesnobrązowe. Nie stwierdzono również śladów rowów czy palisad otaczających osadę.

Wyeksplorowano 13 obiektów - 5 jam kultury pucharów lejkowatych, 5 jam wczesnobrązowych, 3 jamy kultury trzcinieckiej.

Wśród obiektów kultury pucharów lejkowatych - 4 to jamy typu gospodarczego zawierające bardzo dużo materiału ceramicznego i kości zwierzęcych. Natomiast obiekt nr 117 jest cząstkowym grobem zwierzęcym. W regularnie kolistej, centralnej jamie złożona była noga młodego bydła przykryta 3 dużymi kamieniami. Centralna jama z pochówkiem otoczona była kręgiem jam względnie rowem. W wypełnisku tego obiektu znajdowała się niewielka ilość skorup kultury pucharów lejkowatych.

NOWA HUTA - Pleszów I
Stanowisko 17

Muzeum Archeologiczne w Krakowie
Oddział w Nowej Hucie

Badania prowadzili mgr Małgorzata
Kaczanowska, mgr Aurelia Kogus i
mgr Andrzej Rachwaniec / autor
sprawozdania/. Finansowała Huta im.
Lenina. Siedemnasty sezon badań. Osada
wielokulturowa: neolit, epoka brązu, okres
halsztacki, okres lateński.

Kontynuowano prace badawcze na terenie dawnego osiedla robotniczego, w części zachodniej stanowiska. W związku z wcześniejszą zabudową badanego terenu warstwa kulturowa w górnej partii jest mocno zniszczona. W sumie odsłonięto i przebadano obszar o powierzchni 19 arów oraz wyeksplorowano 118 obiektów archeologicznych / nr: 894 -1004/, które głównie występowały na poziomie 60-80 cm od powierzchni ziemi.

Do najstarszych obiektów należy zaliczyć jamy kultury ceramiki wstęgowo rytej i stosunkowo najliczniej spotykane obiekty osadowe kultury lendzielskiej. Na